

Константин Величков

III. В църква

И аз съм син злочест на своя век,
и мен душа ми мъчи дух безверни
и кръста кат незначуши белег
отминавам аз, когато ми се мерне.

Надникна ли обаче в някой храм
и видя старци, баби с косми бели
ил майки, що утеха търсят там
за свойте може би деца умрели,

то трогнат вирам се в Христовий лик
и сецам колко туй место е свето:
в гърдите ми възлиза тъжен вик

и няма там проклинам аз в сърцето
онез, които с своя ум велик
откриха ни, че празно е небето.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6384>]